

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Friedrich Eberhard Boysens Philologische Bibliothek
für die niedern Schulen**

Boysen, Friedrich Eberhard

Quedlinburg, 1766

§. XI

[urn:nbn:de:bsz:31-263854](#)

§. X.

P. 34. deest פָּנָא radix inusitata, cuius natio suppeditatur arabico פְּנַי conjunctus, consociatus fuit, amicus fuit, quacunque ratione, v.g. nativitate et sanguine, adfinitate, cognatione, animicum altero consensione. Inde פָּנָא frater, conjunctus cum quo nativitate, Gen. XXXIII, 9. 2. sanguine, vel cognatus Gen. XIV, 14. XXIV, 27. Jud. IX, 1. 3. quacunque ratione, ut α) societate Nehem. IV, 13. β) vicinitate Ex. X, 23. adeoque vicinus γ) munere adeoque Collega 1 Chron. XXV, 7. δ) animi consensione i.e. amicus 2 Sam. I, 26. ε) similitudine Ezech. XVIII, 10. Job XXX, 29. ζ) relatione unius ad alterum Ex. XXV, 20. Jer. XXIII, 35. XXV, 26. Joel II, 8. Quod autem in plurali cum suffixo 1. perf. sing. et tert. perf. Kamez mutatur in Segol, id sit ad evitandum duorum Kamez concursum, euphoniam et facilem pronuntiationem turbaturum. Hinc פָּנָא 1 Sam. XX, 28. et אֲחֵי פָּנָא frequens est.

§. XI.

אֲחָר p. 35. per motionem ab פָּנָא formatur soror, licet in singulari inusitatum. Vnde pluralis forma אֲחֹת, constructe אֲחֹות cui deinceps suffixa pluralis numeri nude adfiguntur loc. cit. Atque hic pluralis per enallagen numeri pro singulari frequentius occurrit, in quo suffixa adsumit eadem, quæ voci singulari adpendi solent. אֲחִיה idem. Per motionem ex אֲחָר formatur, in

singulari inusitatum, sed in plurali אָחָרוֹת cor-
structe אָחָרוֹת frequentius loc. cit.

§. XII.

P. 36. אָחָר *juncus, scirpus Gen. XLI, 2. 18.*
Job VIII, 11. Videtur omnino hæc vox ad ra-
 dicem אָחָר pertinere, sed non ex notione *colli-*
gandi, verum ex notione vel *festinandi* ex ar. וַיַּ
festinavit, quod in crescendo *festinet*; vel *debili-*
tandi ex arab. וַיַּ*debilitavit*, *mollivit*, quod *moli-*
lis et *debilis* sit *naturæ*. Hæc notio enim *natu-*
ram ejus exprimit melius, quam ea *colligandi*,
 quippe quæ pertinet ad accidens junci.

§. XIII.

P. 38. אָחָר apud arabes etiam est *diflu-*
lit, *tardavit*, *retromansit*, adeoque *posterior fuit*,
procul absuit. Inde אָחָר *posterior, us*, et אָחָר
alius, alienus, a nobis absens, illud ex Kal, sed אָחָר
ex Piel. Illud foemina, format אָחָרֶה, hoc אָחָרֶת.

§. XIV.

אֲמַה p. 55. radix inusitata, apud arabes
inito patlo addixit se cui: quamquam apud eosdem
 est אֲמִי *serva fabla est*. Verum ex priori melius
 deducitur nomen pro אֲמַה, eliso ו gut-
 turali ante ו formativum, ad utriusque concur-
 sum evitandum, *ancilla*, *hero* vel *heræ* inito pa-
 tho ad ancillandum addi&a. Vnde ratio adparet,
 cur in plurali ו radicale in singulari elisum recur-
 rat, ut fiat אֲמְחוֹת constru&te.

§. XV.